

[Arne Bjerregaard]

jeg ikke ville træde på disse medlemmer i den givne situation, for det ville ødelægge mulighederne i fremtiden.

Fru Pia Kjærsgaard sagde, at i går var jeg en helt – var det det, jeg var? – og i dag er jeg en tøsedreng. Ja men det interesserer mig sådan set ikke. Jeg ved nok, at sådan kan det blive udlagt, og sådan vil det blive udlagt; jeg må bare sige: hvad ville jeg vinde i dag ved at stemme imod? Ikke en pind. Jeg ville ødelægge samarbejdsmulighederne med nogle i fremtiden. Noget andet var, hvis jeg var udslagsgivende.

Ove Jensen (FP):

Denne regering har efterhånden taget hele landets befolkning grundigt ved næsen. Forud for overenskomstforhandlingerne i 1983 lovede statsministeren, endda her fra folketingets talerstol, at der ville blive givet skattelettelse, hvis der blev aftalt nogle fornuftige overenskomster.

Der blev aftalt overenskomster i 1983, der svarede til regeringens ønsker, men den skattelettelse, regeringen havde lovet befolkningen, blev aldrig gennemført. Det er sikkert en af årsagerne til, at det ikke er lykkedes arbejdsmarkedets parter at nå til enighed denne gang. Man kan sige, at regeringen i 1983 fik lusket nogle overenskomster igennem på grundlag af nogle løfter, som aldrig blev opfyldt.

For så vidt kan man sige, at regeringen nu er mere konsekvent. Nu vedtager regeringen og de radikale nogle overenskomster med en endnu lavere lønstigning end i 1983. Og nu er der ikke noget med at love skattelettelse. Nej, nu er belønningen for ikke at få nogen lønstigning en skatteforhøjelse i form af den bundne opsparing, en skatteforhøjelse, som statsministeren selv har karakteriseret som uretfærdig. Uanset om man kalder det en bunden opsparing eller ej, så er realiteten, at der er tale om en ny skatteforhøjelse, hvad der også er fremgået af udvalgsbehandlingen.

Hvis der skulle være den mindste smule fornuft i tingene, skulle en tilbageholdende lønudvikling selvfølgelig kombineres med skattelettelse, hvad fremskridtspartiet har foreslået, og ikke den skatteforhøjelse i form af bunden opsparing, som regeringen og de radikale gennemfører.

Fremskridtspartiet stemmer naturligvis imod forslaget.

Jeg skal herefter gøre et par bemærkninger om lovforslag nr. L 209.

Den straffeekspedition, regeringen og det radikale venstre her vil foretage over for de virksomheder, der drives i selskabsform, ved at forhøje selskabsskatten med 25 pct., savner enhver saglig begrundelse. Skatteforhøjelsen har ingen som helst forbrugsbegrænsende effekt, idet overskuddet i et selskab ikke kan tages ud til privatforbrug, uden at der sker en fornyet beskatning.

Skatteforhøjelsen vil få den effekt, at der sker en drastisk nedgang i de investeringer, som er en nødvendig forudsætning for at skabe flere arbejdspladser og skabe en større produktion.

Det er givet, at en skatteforhøjelse begrænser selskabernes muligheder for at finansiere nyinvesteringer. Det overskud, en virksomhed frembringer, kan nu engang kun bruges én gang, og når pengene først er brugt til at betale skatter med, kan de selvfølgelig ikke bagefter bruges til at finansiere investeringer med. At det forholder sig sådan, er landbruget et godt eksempel på. Landbruget er igenem årene over skattelovgivningen blevet tømt for kapital. Resultatet heraf er velkendt: der har været tvangsauktioner i stribevis.

Det samme gælder selvfølgelig alle andre virksomheder, når man over skattelovgivningen tømmer dem for kapital. Der er et gammelt ord, der siger, at man ikke skal slagte hønen, der lægger guldæg. Det er det, regeringen gør her. Der er noget, der tyder på, at regeringen ikke er klar over, at det, vi alle sammen skal leve af, er den produktion, der frembringes ude i vore virksomheder.

Fremskridtspartiet stemmer naturligvis imod denne samfundsskadelige skatteforhøjelse, der vil være ødelæggende for den fremtidige produktion og beskæftigelse og kun vil have negative virkninger på hele samfundsøkonomien. Vi stemmer naturligvis også imod ændringsforslaget fra SF om at give forslaget tilbagevirkende kraft.

Formanden:

Inden vi fortsætter forhandlingen, skal jeg give den oplysning, at det er hensigten at holde en middagspause af 1 times varighed. Jeg skal ikke nøjagtigt fastsætte tidspunktet,